

ЖИТОМИРСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

22 грудня 2015 року

м.Житомир

справа № 806/5134/15

категорія 8.1

Житомирський окружний адміністративний суд у складі:

головуючого судді Шимоновича Р.М.,

секретар судового засідання Бойко Т.О.,

за участю: представника позивача та представника відповідача,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Біокоре Україна" до Житомирської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Житомирській області про скасування податкового повідомлення-рішення,

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Біокоре Україна" (далі - ТОВ "Біокоре Україна") звернулось до суду з позовом, у якому просить скасувати податкове повідомлення-рішення Житомирської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління ДФС у Житомирській області №0000292202 від 30.10.2015 про застосування штрафних (фінансових) санкцій в сумі 365400,00 грн. В обґрунтування позовних вимог зазначив, що дійсно, у 2014 році між ТОВ "Біокоре Україна" та Bioscore Ukraine B.V., яке є засновником позивача, мали місце контрольовані операції у розумінні підпункту [39.2.1.1](#) статті [39 Податкового кодексу України](#). Також, позивач не заперечує, що згідно із нормами підпункту [39.4.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#), був зобов'язаний до 01.05.2015 подати до Житомирської ОДПІ звіт про проведені контрольовані операції, за встановленою формою, який був поданий із порушенням строків - 07.09.2015. Проте, на переконання позивача, указані обставини не можуть бути підставою для застосування до нього штрафу, оскільки, у редакції [Податкового кодексу України](#), яка діяла до 31.12.2014, не було передбачено відповідальність за неподання звіту про проведені контрольовані операції. Наголошує на тому, що [статтею 58 Конституції України](#) встановлено, що закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи. Однак, приписи Основного Закону проігноровано відповідачем, що стало наслідком прийняття спірного рішення.

Представник позивача позовні вимоги підтримав у повному обсязі та просив їх задовольнити, з підстав викладених в адміністративному позові.

Представник відповідача у судовому засіданні заперечила проти позову та просила відмовити у задоволенні позовних вимог з мотивів, викладених в письмових запереченнях.

Вислухавши пояснення представника позивача та представника відповідача, дослідивши матеріали справи, суд дійшов висновку, що у задоволенні позову слід відмовити, з огляду на наступне.

Встановлено, що 08.10.2015 посадовими особами Житомирської ОДПІ проведено невиїзну позапланову документальну перевірку ТОВ "Біокоре Україна" щодо своєчасності подання звіту про контрольовані операції за 2014 рік. за результатами якої складено акт № 1537/06-25-22-02/36389513 від 16.10.2015 (а.с. 10-14).

Указаним актом зафіксовано порушення ТОВ "Біокоре Україна" пп. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#) в частині несвоечасного подання звіту про контрольовані операції за 2014 рік.

Виявлено порушення стало підставою для прийняття Житомирською ОДПІ податкового повідомлення-рішення № 0000292202 від 30.10.2015, яким збільшено суму грошового зобов'язання ТОВ "Біокоре Україна" за штрафними (фінансовими) санкціями в розмірі 365400,00 грн (а.с.9).

Не погодившись із рішенням контролюючого органу, ТОВ "Біокоре Україна" звернулось до суду із даним позовом.

Надаючи оцінку спірним правовідносинам, суд виходив з наступних мотивів.

Підпунктом [39.2.1.1](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) (в редакції чинній на час виникнення спірних правовідносин) встановлено, що контрольованими операціями є: господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами; господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - резидентами, які: задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік; застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року; сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього [Кодексу](#), станом на початок податкового (звітного) року; не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року.

Разом з тим, відповідно до підпункту [39.2.1.4](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#), господарські операції, передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума таких операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний звітний календарний рік.

За змістом підпункту [14.1.159](#) пункту [14.1](#) статті [14 Податкового кодексу України](#), пов'язані особи - юридичні та/або фізичні особи, відносини між якими можуть впливати на умови або економічні результати їх діяльності чи діяльності осіб, яких вони представляють.

При визнанні осіб пов'язаними враховується вплив, який може здійснюватися через володіння однією особою корпоративними правами інших осіб відповідно до укладених між ними договорів або за наявності іншої можливості однієї особи впливати на рішення, що приймаються іншими особами. При цьому такий вплив враховується незалежно від того, чи здійснюється він особою безпосередньо і самостійно або спільно з пов'язаними особами, що визнаються такими відповідно до цього підпункту.

Пов'язаними особами для цілей трансфертного ціноутворення визнаються: юридичні особи - у разі якщо одна з таких осіб безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами юридичної особи у розмірі 20 і більше відсотків; фізична та юридична особа - у разі якщо фізична особа безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами іншої юридичної особи у розмірі 20 і більше відсотків; юридичні особи - у разі якщо одна і та сама особа безпосередньо та/або опосередковано володіє корпоративними правами таких юридичних осіб і розмір частки корпоративних прав у кожній юридичній особі становить 20 і більше відсотків; юридична особа і особа, що має повноваження на призначення (обрання) одноособового виконавчого органу такої юридичної особи або на призначення (обрання) 50 і більше відсотків складу її колегіального виконавчого органу або наглядової ради; юридичні особи, одноособові виконавчі органи яких призначені (обрані) за рішенням однієї і тієї самої особи (власника або уповноваженого ним органу); юридичні особи, в яких 50 і більше відсотків складу колегіального виконавчого органу або наглядової ради призначено (обрано) за рішенням однієї і тієї самої особи (власника або уповноваженого ним органу); юридичні особи, в яких 50 і більше відсотків складу колегіального виконавчого органу та/або наглядової ради становлять одні й ті самі фізичні особи; юридична особа та фізична особа - у разі здійснення фізичною особою повноважень одноособового виконавчого органу такої юридичної особи; юридичні особи, в яких повноваження одноособового виконавчого органу здійснює одна й та сама особа; фізичні особи: чоловік (дружина), батьки (у тому числі усиновлювачі), діти (повнолітні, малолітні/неповнолітні, у тому числі усиновлені), повнорідні та неповнорідні брати і сестри, опікун, піклувальник, дитина, над якою встановлено опіку чи піклування.

У ході судового розгляду справи встановлено та сторонами не заперечується, що позивач та Bioscore Ukraine B.V., в розумінні [Податкового кодексу України](#), є пов'язаними особами.

Також, встановлено, що у 2014 році мали місце господарські операції між ТОВ "Біокоре Україна" та Bioscore Ukraine B.V., згідно укладених контрактів на придбання сільськогосподарської продукції на загальну суму без ПДВ 51403309,00 грн.

Отже, господарські операції між ТОВ "Біокоре Україна" та Bioscore Ukraine B.V. в 2014 році є контрольованими, відповідно до положень [статті 39 Податкового кодексу України](#). Зазначені обставини не заперечуються позивачем.

Згідно підпункту [39.4.2](#) пункту [39.4](#) статті [39 Податкового кодексу України](#), платники податків (крім Національного банку України), які протягом звітного періоду здійснювали контрольовані операції, зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, наступного за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису. Форма звіту (уточнюючого звіту) про контрольовані операції встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Отже, звіт про контрольовані операції за 2014 рік позивач був зобов'язаний подати до 01 травня 2015 р.

Однак, звіт про контрольовані операції за 2014 рік був поданий позивачем до контролюючого органу 07.09.2015 (а.с. 15-24).

[Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" від 28.12.2014 N 72-VIII](#), який набирає чинності 1 січня 2015 року, пункт 120.3 статті 120 викладено в такій редакції:

"120.3. Неподання платником податків звіту та/або обов'язкової документації про здійснені ним протягом року контрольовані операції або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, тягне за собою накладення штрафу у розмірі:

100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання (несвоєчасного подання) звіту про контрольовані операції;

п'ять відсотків суми контрольованих операцій, що не задекларовані у звіті;

три відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктом [39.4.8](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#), але не більше 200 розмірів мінімальної заробітної плати за всі незадекларовані контрольовані операції".

Прикінцевими положеннями указаного Закону встановлено, що звіт про контрольовані операції за 2014 рік подається до 1 травня 2015 року і формується з урахуванням норм [статті 39 Податкового кодексу України](#), у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року.

Отже, з січня 2015 року законом передбачено відповідальність платників податку за неподання звіту та/або обов'язкової документації про здійснені ним протягом року контрольовані операції або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції.

Відповідно до пункту [120.3](#) статті [120 Податкового кодексу України](#), у редакції, що діє з 13.08.2015, неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу у розмірі:

300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання (несвоєчасного подання) звіту про контрольовані операції;

1 відсоток суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції;

3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктом [39.4.6](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#), але не більше 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Щодо доводів представника позивача про те, що при прийнятті оспорюваного рішення відповідачем залишено поза увагою приписи [статті 58 Конституції України](#), суд зазначає наступне.

Відповідно до 1 першої [статті 58 Конституції України](#) закони, та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Як впливає із Рішення Конституційного Суду України від 9 лютого 1999 р. N 1/99-рп, частину першу [статті 58 Конституції України](#) щодо дії нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Також, у вказаному Рішенні Конституційний Суд України дійшов висновку, що положення частини першої [статті 58 Конституції України](#) про зворотну дію в часі законів та інших нормативно-правових актів у випадках, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи, стосується фізичних осіб і не поширюється на юридичних осіб. Але це не означає, що цей конституційний принцип не може поширюватись на закони та інші нормативно-правові акти, які пом'якшують або скасовують відповідальність юридичних осіб. Проте надання зворотної дії в часі таким нормативно-правовим актам може бути передбачено шляхом прямої вказівки про це в законі або іншому нормативно-правовому акті.

Відповідно правомірність поведінки особи, зокрема дотримання нею норм податкового законодавства, слід визначати із застосуванням законодавства, яке діяло на момент вчинення відповідних дій або бездіяльності такої особи.

У свою чергу, заходи відповідальності, які можуть бути застосовані до особи-порушника, слід визначати на підставі законодавства, яке є чинним на момент виявлення та застосування відповідних санкцій.

Таким чином оцінка правомірності поведінки платників податків здійснюється на підставі норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, що діяло на момент вчинення відповідних дій. Водночас, заходи відповідальності, які підлягають застосуванню за вчинені платниками податків порушення, повинні визначатися згідно з нормативно-правовими актами, чинними на час виникнення відповідних правовідносин, тобто на час застосування відповідальності, зокрема винесення відповідних податкових повідомлень-рішень.

Відповідно до пункту 11 підрозділу 10 розділу [20 Перехідних положень Податкового кодексу України](#), штрафні санкції за наслідками перевірок, які здійснюються контролюючими органами, застосовуються у розмірах, передбачених законом, чинним на день прийняття рішень щодо застосування таких штрафних (фінансових) санкцій.

Суд зауважує, що станом на 01.05.2015 - дати, до якої ТОВ "Біокоре Україна" зобов'язано було подати звіт про контрольовані операції за 2014 рік, [Податковим кодексом України](#) була передбачена відповідальність та встановлений відповідний розмір санкцій за неподання такого звіту.

При цьому, як підтверджено матеріалами справи, факт несвоєчасного подання позивачем звіту був виявлений відповідачем 08.10.2015 і станом на день прийняття оспорюваного податкового повідомлення-рішення, Податковим кодексом України було встановлено більший розмір санкції за вчинене порушення.

На переконання суду, у даному випадку не має місця зворотна дія закону у часі, оскільки не змінився склад порушення - неподання (несвоєчасне подання) звіту про контрольовані операції.

Зважаючи на те, що ТОВ "Біокоре Україна" несвоєчасно подано звіт про контрольовані операції за 2014 рік, суд вважає, що Житомирською ОДПІ правомірно застосовано до останнього штраф у розмірі 300 розмірів мінімальної заробітної плати.

У відповідності до частин 1, 2 [статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Відповідачем під час судового розгляду справи доведено правомірність прийнятого податкового повідомлення-рішення.

Водночас, докази подані позивачем, не підтверджують обставини, на які він посилається в обґрунтування позовних вимог та були спростовані доводами відповідача.

З огляду на зазначене та беручи до уваги достатній і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, суд дійшов висновку, що викладені у позовній заяві доводи позивача та надані пояснення його представником під час судового розгляду є не обґрунтованими, а його вимоги такими, що не підлягають задоволенню.

Керуючись статтями [86](#), [158-163](#), [167](#), [186](#), [254 Кодексу адміністративного судочинства України](#),

постановив:

У задоволенні позовних вимог Товариства з обмеженою відповідальністю "Біокоре Україна" - відмовити.

Постанова набирає законної сили у строк та у порядку, що визначені [статтею 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), і може бути оскаржена до Житомирського апеляційного адміністративного суду через суд першої інстанції у порядку, визначеному [статтею 186 Кодексу адміністративного судочинства України](#), шляхом подачі апеляційної скарги протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя

Р.М.Шимонович

Повний текст постанови виготовлено: 29 грудня 2015 р.